

« Ὁ Μαρκήσιος Ουέστβιλ καὶ ἡ θυγάτηρ του. Ὑπῆρξαν λαίμαργοι προσηνεῖς πρὸς ἡμᾶς ἐφ' ὅσον εἴμεθα ἐξόριστοι. »

Ἐχαιρέτησε τότε τὴν κόμισσαν ἐπιπὸς τις κύριος.

« Τίς οὗτος; » ἠρώτησεν ὁ Ἱερώνυμος.

« Ὁ λόρδος Νέβιλ, ὃν πρὸ τινων ἡμερῶν συνήντησα εἰς τὸν λόρδου Ζάιν. »

« Τίς ὁ λόρδος Ζάιν; »

« Εὐγενὴς ἄγγλος ἔχων ὑπουργημα. »

« Τρέφουσι συμπάθειαν πρὸς τοὺς Βουρβόνους. »

« Ὡ, ναί. Ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει δὲν θὰ ἦσαν φίλοι μου. »

Ἄλλος χαιρετισμὸς καὶ γλυκὺ μειδιάμα ἀπὸ ἀμάξης μετὰ οἰκοσήμεου.

« Εἶνε ὁ ὑποκόμης Καστελδάουν, ἀξίων ὅτι μὲ ἀγαπᾷ. »

« Ἀξιοὶ μόνον! εἰσθε βεβαία; »

« Μοὶ εἶναι ὅλως ἀδιάφορον. »

Ἡ συνομιλία περιστράφη τότε εἰς ἀντικείμενα ἀσημαντάτα καὶ διήρκεσεν ἕως οὗ ἔφθασεν ἡ ὥρα, καθ' ἣν ἔδει τὴν Κλαιράν νὰ προσκαλέσῃ τὸν Ἱερώνυμον καὶ τὴν ἀδελφὴν ὅπως διέλθωσιν ὁμοῦ τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Ἡ κόμισσα ἔσφιγξε τὴν χεῖρα τῆς Ἀντουανέττας καὶ ἔειπεν ἱκετευτικῶς πρὸς τὸν ἀδελφόν της. « Ναί, τῇ ὁγδόῃ περὶ τὸ τέταρτον » εἶπον ὅτι θὰ εὕρισκοντο εἰς τὰ δωμάτια τῆς κομισσῆς.

Εἶνε περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τὰ λαβόντα χῶρα καὶ ἦν ἐσπέραν ὁ Ἱερώνυμος καὶ ἡ ἀδελφὴ του εὕρισκοντο παρὰ τὴν κομισσὴν καὶ τῷ κυρίῳ δὲ Κλαιράν. Ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Ἀντουανέττα ἐγοητεύθη ὑπὸ τῶν εἰκόνων τοῦ χαρτοφυλακίου τοῦ δὲ Κλαιράν καὶ ὁ Ἱερώνυμος ἐμαγεύθη ὑπὸ τῶν ἁσμάτων, τινὰ ἢ κόμισσα τῷ ἔφθλεν. Οὐδ' ἀπαιτεῖται νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερεῖας τοῦ συμποσίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἢ τὴν ἐκτελεσθεῖσαν σκεψὶν εἰς τὸ θέατρον τοῦ Κόβεντ Γκάρδεν ὅπως θεαθῶσιν ἡ γλίκην κωμωδίαν. Αἱ δύο οἰκογένειαι εὕρισκοντο ἤδη στρεφόμεναι ἐν συνηθείᾳ.